

det var et Forslag, som kun den brutaleste Knevoldskonge kunde fremkomme med, maa jeg sige: Ja, men det er hans eget Parti, der gaar med dertil, det er alle Partier, det er den høje Rigsdag som Helhed foruden Regeringen, der vedtager dette Forslag, saa det kan ikke være saa afskrækkende, som det ærede Medlem gerne vil fremstille det. Det ærede Medlem havde saa en Udvej, hvorved man skulde haveklaret sig i Stedet for at tage en saadan forhøjet Indkomst- og Formueskat, idet han mente, at denne direkte Skat virkede overmaade skadelig, nemlig den, at man i Stedet for skulde have taget Pengene gennem Statslaan. Jeg tror ærlig talt ikke, at det ærede Medlem vil faa mange Meningsfæller i den høje Rigsdag for dette Forslag. Det har tværtimod fra alle Sider været gjort gældende, at man i en Tid som denne maatte forsøge at ladé den Generation, der nu oplever Verdenskrigen, for en stor Del bære de tunge Byrder, som denne i Øjeblikket paalægger Staten. Man har ikke villet henføre Byrderne til Efterlægten, saaledes som det sker gennem Statslaan. Første Gang jeg fremførte et Lovforslag om Statslaan, blev der i Folkeetinget fra forskellig Side straks sagt: det er ikke den rigtige Vej, man skal ikke gøre Gæld, man skal ikke ved denne Lejlighed benytte Statslaan, det gælder nu, da der skal Midler til, om, at Borgerne betaler. Og jeg maa ogsaa sige, at naar man sammenligner Danmarks og de danske Borgeres Stilling med andre Landes, skal der noget til at faa Medlidenhed stærkt op i sig, og særlig skal der noget til for at faa Medlidenhed op overfor de Spekulanter, som det ærede Medlem tænkte paa, som til lave Priser i Slutningen af forrige Aar maatte realisere deres Fortjeneste. Nej, endnu synes jeg ikke, at der er stor Grund til at have Medlidenhed med dem, der skal betale de høje Skatter. Med dem, der skal betale de meget ringe Skatter, fordi de ikke har Raad til mere, er det noget andet. Jeg tror ikke, at jeg vilde være kommet igennem med et Statslaan, og den Udvej, det ærede Medlem her anfører, at man i Stedet for at tage Skatter af Skatteyderen skulde give ham en Obligation, hvorved man altsaa stiftede en Statsgæld og i det hele taget optog Statslaan, er kun anvendelig i det Øjeblik, man er ganske sikker paa, at man overhovedet ikke kunde inddrive Skatterne ad anden Vej. Men det har jeg slet ikke Indtrykket af. Pengene er gaaet rigeligt og nemt ind indtil nu. Jeg er

ikke af den Mening, at vi ikke til 1. Oktober og 1. December skulde kunne faa de Penge ind, som Loven nu bestemmer. I alt har vi under den nuværende Verdenskrig stiftet Statslaan til et Beløb af 200 Mill. Kr. Jeg haaber, at dette vil blive tilstrækkeligt, og at jeg ikke atter skal komme til den høje Rigsdag med et Forslag om Statslaan. Saaledes ser jeg paa Sagen, men jeg maa tilstaa, at jeg ogsaa vil haabe, at jeg ikke mere skal komme til den høje Rigsdag med Skatte-love. Den Forhandling, der er ført, synes mig ikke at friste til at komme ind derpaa. Naar der tages saadanne Hensyn, som man her har taget overfor Ejendoms-skyldloven, er man udenfor det Omraade, hvor man med nogen Fordel kan forhandle Skattelove. Des mere maa jeg glæde mig over, at denne Lov om Formue- og Indkomstskat, som er den vigtigste, den, der i høj Grad betinger Statsholdningens Førelse i det indeværende Finansaar, vedtages af det høje Landsting, og jeg haaber, at den Svale, som her er staaet op imod den — jeg ved ikke, om det ærede Medlem ikke vil have dette Dyrnavn klæbet paa sig; saa skal jeg gerne sige —, denne Ørn, som nu er staaet op imod den, ikke vil have nogen som helst Medflyver, naar der nu skal stemmes.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Hassing Jørgensen*): Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) udtalte, at han ikke kunde fatte den Jernbanepolitik, som er ført. Jeg vil i den Anledning gerne sige til det ærede Medlem, at medvirkende hertil turde det være, at det ærede Medlem aldeles ikke giver sig af med at undersøge Værdien af de Ræsonnementer og Argumenter, som fremføres fra anden Side. Det ærede Medlem har en Gang taget Stilling til dette Spørgsmaal, saaledes som en Direktør for et privat Aktieselskab, et privat forretningsdrivende Aktieselskab vilde være tilbøjelig til. Og de Argumenter, som det ærede Medlem i saa Henseende har støttet sig til, bliver det ærede Medlem ved med at forfægte, idet han aldeles ikke bryder sig om, hvad der siges fra anden Side. Gentagne Gange er baade fra Finansministerens og min Side de Argumenter anførte, som Regeringen har støttet sig til, og som har været bestemmende for Regeringens Stilling til denne Sag. Og ganske udførligt blev disse Argumenter fremført. Men jeg har aldeles ikke set vore ærede Modstandere paa dette Punkt overhovedet beskæftige sig med disse Argu-